

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 16/2008 - 24 pàgines
Sessió ordinària del dia 11 de desembre del 2008

El dia 11 de desembre del 2008, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 75/2008, que és el següent:

1. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció.
2. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971.
3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000.
4. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de l'adquisició de les pintures murals de Sant Esteve d'Andorra la Vella.
5. Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2007.
6. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei del cadastre.
7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar la reducció tarifària dels usuaris del Túnel d'Envalira que resideixen o treballen al Pas de la Casa.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sr. David Pérez Peiró
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa

M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat de la M. I. Sra. Conxita Marsol Riart, Ministra de Presidència; i dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient i Juli Minoves Triquell, Ministre Portaveu del Govern, de Desenvolupament Econòmic, Turisme, Cultura i Universitats.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Començarem, doncs, pel punt número 1.

1. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 60/2008, del 30 d'octubre. No s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Entraríem, doncs, a les intervencions dels consellers no adscrits, si és que n'hi hagués.

En aquest cas, doncs, per part dels grups parlamentaris. Sí, Sr. Francesc Rodríguez pel Partit Socialdemòcrata.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció serà curta i, certament, segurament atípica, ja que em referiré exclusivament a la forma d'aquesta Proposta que estem analitzant. Dit sigui de pas, la intervenció també seria vàlida per al següent punt de l'ordre del dia.

Durant aquesta legislatura els consellers generals -almenys els que ens llegim la documentació que se'ns tramet- hem perdut massa hores fent esmenes

estrictament ortogràfiques i sintàctiques als projectes de llei que ens han arribat des del Govern. És evident que els membres d'aquest o els alts càrrecs polítics, que han de donar el vist-i-plau definitiu als textos que són tramesos a aquesta casa, no cal que siguin experts en filologia catalana, però vull creure que els seus coneixements de la nostra llengua són suficients per detectar -evidentment, sempre que es llegeixin els textos- errors de concordança com els que podem trobar entre el gènere d'un substantiu i el de l'article que l'acompanya, o entre un nom en singular i l'article en plural, per esmentar uns exemples ben senzills. També penso que deuen saber que un punt final ha de ser això, un punt, i no una coma, i que el verb haver s'escriu amb h.

Tanmateix és lamentable, i fins i tot insultant, que malgrat hagin estat informats per la Sindicatura en diferents ocasions -i específicament en aquest cas-, en el moment de l'admissió a tràmit de diferents textos normatius, de l'existència d'errors ortogràfics o de mecanografiat per si volien procedir a l'oportuna revisió abans de la seva publicació, vostès -com es diu planerament- han passat olímpicament i han obviat voluntàriament la revisió. I si bé en el cas dels projectes de llei, per responsabilitat, ens hem entretingut a corregir aquests errors mitjançant esmenes, vostès saben -com a mínim perquè la Sindicatura també els hi ha recordat en alguna ocasió- que en el cas dels tractats internacionals aquests errors no poden ser corregits mitjançant esmenes parcials perquè no tenim la facultat de fer-ne, obtenint com a resultat final de tot plegat unes versions catalanes dels convenis o dels acords als quals donem suport farcides de faltes d'ortografia, i a vegades fins i tot amb alguna incongruència, segurament motivada per errors de mecanografia -perquè no vull dubtar de la feina de traducció- fàcilment esmenable si algú a l'edifici administratiu de Govern hagués estat prou responsable com per llegir-se el text abans de la tramitació.

Malgrat ser a finals de legislatura i ser conscients que a nivell pràctic aquesta intervenció tindrà ben poca utilitat, almenys servirà perquè quedi clar als mandataris d'un país sudamericà, que també ha signat la Convenció única sobre estupefaents -l'adhesió a la qual aprovarem suposo ara mateix-, que no és culpa dels consellers generals que en català el seu estat s'hagi passat a denominar "Paragua".

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal alguna intervenció?

Doncs, escoltada la intervenció del company Francesc Rodríguez, demanaria l'aprovació de la Proposta d'adhesió per assentiment. Si no hi ha cap inconvenient, doncs, quedaria aprovat el Conveni per assentiment.

Continuaríem amb el punt número 2 de l'ordre del dia.

2. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 60/2008 del 30 d'octubre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Els consellers no adscrits?

Els grups parlamentaris?

No hi ha cap intervenció?

Doncs, entendríem, segons la manca d'intervencions, declarar aprovada la Proposta d'adhesió per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí 73/2008 del dia 1 de desembre.

Exposa l'informe la Sra. Eva Riberaigua Dournès, nomenada ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

La Sra. Eva Riberaigua Dournès:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 16 d'octubre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000 i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 4, 18 i 25

de novembre del 2008 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 23 esmenes, de les quals: 12 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 6 han estat presentades pel Grup Parlamentari Liberal i 5 han estat presentades pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

De les esmenes presentades: 12 esmenes s'han aprovat per unanimitat; i de les 11 esmenes que han estat retirades, un total de 3 ho han estat per ser transaccionades per unanimitat i 6 ho han estat per ser transaccionades per majoria.

Així mateix, s'ha acordat per unanimitat modificar el títol de la disposició addicional segona, així com el seu contingut, de manera que on hi figura la menció "decret legislatiu" hi ha de figurar la menció "decret", doncs la refosa de l'articulat d'una llei amb les seves posteriors modificacions no es correspon a un decret legislatiu.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riberaigua per la seva intervenció en la lectura de la ponència.

Abans de començar per la intervenció dels grups, si hi ha alguna intervenció per part dels consellers no adscrits?

Entraríem, doncs, a la intervenció dels grups. Sr. Enric Tarrado, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, que ara examinem respon a la voluntat d'adaptar l'ordenament jurídic del nostre país a les darreres normes internacionals sobre prevenció i lluita contra el blanqueig de diners.

El nostre estat vol col·laborar amb la comunitat internacional en l'eradicació de determinades pràctiques nocives vinculades amb el finançament del terrorisme i de manera més general amb les activitats delictives de blanqueig de diners.

En realitat, les modificacions que s'introdueixen en la Llei de la cooperació penal a través del Projecte de llei que ara examinem, amplien el radi d'acció de la Llei avui vigent, en base als nous estàndards internacionals.

Així, doncs, s'amplia l'abast dels subjectes obligats i el nombre d'obligacions dels mateixos, com per exemple la deguda diligència i la introducció de criteris de risc.

A la vegada es precisen altres definicions com ara la de "banc pantalla", la de "persona políticament exposada" o la de "veritable drethavent".

Hem de citar també, en aquesta intervenció, la introducció per part del Grup Parlamentari Liberal, via esmena, d'una norma que modifica la Llei de bases de l'ordenament tributari en relació amb l'intercanvi d'informació amb altres països.

Els consellers de CDA + Segle XXI volem manifestar que no ens agrada el procediment que s'ha utilitzat per introduir aquesta disposició ja que el més coherent hauria estat plantejar una modificació a la referida Llei de bases per a poder incorporar el contingut de dita disposició que no posem en qüestió.

Hauríem trobat més encertat que, abans de la presentació via esmena d'aquesta disposició relativa a l'intercanvi d'informació, s'hagués informat del seu contingut a la resta dels grups presents al Consell General.

Lamentem una ocasió perduda en el moment per intentar unificar criteris en una matèria tan delicada i que té importants implicacions per al conjunt del país.

Andorra, sempre preservant la seva sobirania ha d'anar avançant vist el nou context mundial cap a una col·laboració internacional cada vegada més necessària i demanada per tal de combatre les noves formes de terrorisme i de blanqueig de diners.

Esperem que aquestes reformes legislatives puguin facilitar les relacions internacionals d'Andorra en aquest àmbit i poder obrir la via per sortir de les llistes de paradisos fiscals.

Per tot plegat, el nostre vot és favorable al Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

La tramitació d'aquest Projecte de Llei ha estat un altre exemple -un dels més clars val a dir- de dues constants d'aquest desgavellat i frenètic final de legislatura -i de cicle, m'atreveixo a dir, Sr. cap de Govern.

D'una banda, la incoherència del Ministeri de Finances a l'hora de promoure iniciatives legislatives sense ordre ni concert; de l'altra, la instrumentalització per part del mateix ministre, del seu grup parlamentari per intentar resoldre els nyaps del projecte del Govern. Una instrumentalització fallida, val a dir, perquè l'únic que s'ha acabat aconseguint és apedaçar encara amb més nyaps el projecte inicial.

No és aquesta una intervenció gratuïta, no és exagerada aquesta intervenció, no és una rèplica previsible des dels bancs de l'oposició. La cosa va més enllà i anem a veure-ho fent una mica de repàs de la petita història d'aquest Projecte.

Primer de tot, el Projecte de Llei presentat pel Govern anava adreçat, tal com deixa ben clar el propi títol del text, a la modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional.

La memòria explicativa del Projecte de Llei, signada pel mateix ministre de Finances el 12 de març del 2008 -d'aquest any-, en cap moment no parla ni de la necessitat de modificar la Llei de bases de l'ordenament tributari del 19 de desembre del 1996, ni d'introduir l'intercanvi d'informació en matèria tributària en cap dels articles o disposicions del Projecte.

Un cop el Projecte és ja a tràmit a Casa de la Vall -li va costar entrar però va acabar entrant el dia 9 de maig-, algun expert ministerial, especialista en entrar claus per la cabota, hauria arribat a la brillant conclusió que es podria aprofitar el Projecte de Llei per a intentar fer-hi passar, via esmena -per la cabota, repeteixo- uns nous articles que suposarien modificar una altra llei -la Llei de bases de l'ordenament tributari- per introduir-hi dissimuladament un principi d'intercanvi d'informació amb els països de l'OCDE en matèria tributària.

Com és norma a la casa, el ministre de Finances no en diu res als grups parlamentaris -que ja estem treballant en el Projecte- sinó que prefereix adreçar-se a una altra alta instància consultiva -l'Agrupació de Bancs d'Andorra- per sotmetre'ls una proposta de modificació del seu propi Projecte de Llei -Projecte de

lleï del Govern. D'acord amb la petita història, l'agrupació de bancs -l'ABA- hauria tramès els textos facilitats pel ministre als seus assessors jurídics internacionals.

A continuació, un divendres de la primera quinzena de setembre -amb, entremig, val la pena recordar-ho, dues pròrroques ja demanades, una del PLA i l'altra de CDA + Segle XXI-, el Sr. Mirapeix hauria comparegut -compareix, vull dir, és un formulisme- a demanda pròpia, davant l'ABA i els seus advocats internacionals, i allí, a casa de la banca, no a Casa de la Vall, hauria transigit i acceptat -transigeix i accepta, vull dir- els seus suggeriments.

Retira els articles que volia introduir i els transforma en dues disposicions finals.

Mentrestant -mentre està negociant amb l'ABA- el ministre de Finances requereix al Grup Parlamentari Liberal perquè demani prorrogar una altra vegada el termini de presentació d'esmenes, cosa que el president del grup parlamentari fa, entrant una demanda que la Sindicatura atorga el dia 30 de setembre del 2008. A aquestes alçades de curs ens trobem, doncs, amb quatre pròrroques demanades i atorgades, tres de les quals, val la pena recordar-ho, corresponen al Grup Parlamentari Liberal, i cap a la bancada socialdemòcrata. Entrar claus per la cabota, ni que se'n sigui especialista, sembla ser i tampoc m'estranya, que tampoc ha de ser tan senzill.

Bé, el ministre dona al Grup Parlamentari Liberal el redactat de les esmenes amb que vol modificar el seu propi Projecte de llei, esmenes que queda clar que ha pactat amb l'ABA, i aquest, el Grup Parlamentari Liberal, les assumeix i les presenta.

El resultat, que queda reflectit en l'Informe publicat al Butlletí del Consell número 73/2008, del primer de setembre d'aquest any, es pot resumir així: primer, una llei necessària, la finalitat de la qual, vull que quedi clar, compartim i compartim -i que estava únicament i exclusivament adreçada a adequar la norma legislativa de l'any 2000 als nous estàndards internacionals de lluita contra el terrorisme-, aquesta llei s'ha vist embolicada en un poti-poti... -permeti'm que ho digui així-, en un poti-poti incoherent via les dues disposicions finals, que modifiquen subreptíciament la llei de bases de l'ordenament tributari; segon, la introducció parcial, selectiva i sotmesa a mil i una condicions impeditives -que quedi clar també-, de l'intercanvi d'informació en matèria tributària no s'ha volgut fer amb transparència i amb debat, sinó, com hem dit, dissimuladament i sense voler-ne parlar clarament amb els grups parlamentaris.

La credibilitat que -pel que sembla haver-se explicat al món bancari- es voldria obtenir davant l'OCDE

queda una altra vegada en entredit. La disposició final primera d'aquest projecte no introdueix un intercanvi d'informació en matèria tributària a la demanda, tal i com demana l'OCDE sinó que, d'una banda, limita l'intercanvi a administradors de societats mercantils i, de l'altra, interposa nombrosos filtres i prohibicions per a l'efectiva realització de l'intercanvi.

En conclusió, -i vaig acabant-, s'ha forçat una vegada més aquesta Cambra, al Consell General, a legislar de pressa i malament. S'ha subvertit l'esperit i la lletra de la modificació d'una llei per a introduir-hi mig amagada... -jo diria amagada del tot- la modificació d'una altra llei amb una tècnica legislativa molt més que dubtosa. No és endebades que parlem de nyaps...

S'ha volgut aconseguir l'OCDE, però aquest organisme no pot acceptar un intercanvi d'informació selectiu. Els interlocutors internacionals d'Andorra no volen ni accepten mitges tintes ni més tergiversacions. Volen i ens demanen transparència, més transparència.

Per tot això no podem donar suport a aquest projecte i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, els seus consellers, s'abstindran.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal. Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Discutim avui una modificació de la llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional del 29 de desembre del 2000 i alhora una modificació de la llei de bases de l'ordenament tributari del 19 de desembre de 1996.

Ho vull ressaltar perquè faré referència separada a les dos modificacions.

La modificació de la llei de cooperació penal és una posta al dia de la nostra legislació en relació als estàndards internacionals. Es tracta de l'adopció de disposicions harmonitzades amb el nostre entorn, i amb consonància amb els informes i les valoracions d'organismes internacionals en relació amb la lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme.

El Projecte de llei que avui sotmetem a l'aprovació d'aquesta Cambra amplia l'abast dels subjectes obligats així com la definició i mesures de diligència deguda en relació amb la determinació dels veritables drethavents i de les persones políticament exposades. Reforça la diligència deguda dels subjectes obligats, introduint conceptes com la valoració del risc i la necessitat de documentar les motivacions de la conducta aplicada en cada cas, mitjançant la preparació d'una memòria justificativa que permeti un control posterior de les actuacions realitzades per part de l'administració competent sense la introducció de tràmits administratius innecessaris.

Els nous articles que avui votarem equiparen la nostra legislació a la normativa internacional més avançada adoptant el que podríem anomenar "impuls de l'actuació preventiva". Aquest concepte, el preventiu, que va ser capdavanter en les legislacions anglosaxones, ha estat adoptat per les legislacions continentals europees i ara per la nostra, facilita, alhora, l'autoregulació dels mercats i el control de l'Administració pública enfront les pràctiques potencialment nocives.

En aquest sentit, en el de la prevenció que ja he dit abans, és molt important la creació de l'UIF (Unitat d'Intervenció Financera) facultada per l'obtenció d'informació rellevant així com de tota la documentació de totes les fonts que estiguin al seu abast i que ha de permetre una vigilància constant enfront de les potencials actuacions delictives. L'UIF té, doncs, un marc regulador de les seves competències informatives àmplies que resoldrà en cada cas particular garantint alhora la seguretat jurídica en la tramitació de l'obtenció d'informació per part de l'Administració envers els seus administrats.

Fins aquí, he fet referència a la modificació de la Llei de cooperació penal internacional, la qual el Grup Parlamentari Liberal considera importantíssima per preservar el bon nom d'Andorra en la lluita contra el blanqueig de diners producte de la delinqüència internacional.

Vull agrair el vot favorable en comissió a les esmenes que van presentar que, al nostre entendre i a l'entendre de la comissió, han millorat el text.

En relació amb la disposició addicional que modifica la Llei de bases de l'ordenament tributari i que ha estat introduïda en forma d'esmena pel Grup Parlamentari Liberal i que lamentem no ha rebut el suport de tots els companys de comissió, en particular del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i dels consellers no adscrits.

El Grup Parlamentari Liberal considera que és políticament oportú establir, ara i en aquest moment, la introducció d'un model d'intercanvi d'informació en matèria tributària de caràcter unilateral, és a dir, sense la necessitat de negociar un conveni bilateral -evidentment no negant-lo- que millora substancialment les relacions de cooperació amb l'OCDE.

La disposició addicional garanteix la sobirania d'Andorra en aquesta matèria, a través del control del Ministeri de Finances, permetent una evolució ordenada i controlada de la nostra legislació i de la seva aplicació pràctica en el dia a dia de la cooperació tributària, permetent la identificació de persones jurídiques, de la seva comptabilitat i dels seus administradors, i salvaguardant elements essencials per al Principat d'Andorra, tals com el secret bancari.

Les condicions bàsiques de la seva aplicació es concreten en: primer, la reciprocitat en l'intercanvi d'informació; segon, en el compromís per part de l'estat receptor, de no utilitzar la informació per a cap altra finalitat que no sigui el que persegueix la present Llei i, tercer, que els serveis estrangers receptors de la informació estiguin sotmesos, sota sanció penal, al manteniment del secret professional.

Per tal d'explicitar la garantia de la sobirania andorrana que suposa l'esmena proposada, vull recordar el tenor literal de les limitacions a l'actuació de la UIF, que en cap cas estarà autoritzada a prestar assistència i a intercanviar informació en els següents supòsits: primer, quan la informació sol·licitada es refereixi, de forma directa o indirecta, a dades de tipus bancari o emparades de qualsevol forma pel secret bancari d'acord amb la legislació andorrana; segon, quan la informació sol·licitada sobre la comptabilitat d'una entitat andorrana afecti a un secret comercial, gerencial, industrial o professional, o procediments comercials o d'informació, la comunicació dels quals sigui contrària a l'ordre públic; tercer, quan la informació sol·licitada no pugui obtenir-se per la UIF sobre la base de les potestats d'obtenció d'informació definides en aquesta Llei i, quart, quan el Ministeri de Finances hagués emès un informe tècnic negatiu sobre la procedència de l'intercanvi d'informació requerit.

El Grup Parlamentari Liberal comparteix, com ja he dit, l'opinió del Govern en relació amb l'oportunitat d'incloure aquesta modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari. Penso que a ningú de vostès se'ls hi escapa que l'entorn internacional és especialment sensible a comportaments obscurs que per altra banda no es correspondrien amb la realitat andorrana.

Amb aquesta modificació de la legislació andorrana hem fet un pas endavant molt important vers la transparència de la nostra economia i les nostres fonts de riquesa, donant una senyal inequívoca que no volem fonamentar el creixement econòmic en l'opacitat.

Tinc l'obligació de contestar a les afirmacions fetes pel Sr. Alay en relació amb aquesta esmena presentada. Quan estava escoltant la seva intervenció m'ha vingut com un *flash* de la Història de la Humanitat en la situació de la història de Bizanci, perquè m'ha semblat que estàvem en una mena de discussió bizantina, i em permetrà que li expliqui. Segurament coneix la història millor que jo, però, deixi-m'ho recordar: quan Bizanci es trobava envoltat de l'Imperi Otomà i a punt de caure davant dels turcs, doncs, en aquell moment, es discutia sobre el sexe dels àngels. Doncs, quan l'he sentit a vostè del que parlava m'ha donat una miqueta la sensació d'això, que el seu retret, en certa manera no tocava -i faré servir una expressió que ja té una certa fama en aquesta casa- el moll de l'os de l'esmena. Es referia, i permeti-m'ho dir, una miqueta al sexe dels àngels.

Les seves crítiques fan referència al títol... bé, és una crítica molt respectable. El fet d'un procés de consultes, a fer entrar claus per la cabota, a què és un poti-poti, a què no hi ha hagut transparència en el debat, i aquí sí que tinc de fer una afirmació, perquè una llei que es presenta en aquest Consell, que es debat en comissió a la qual vostès no poden fer esmenes... home! dir que no hi ha transparència en el debat em sembla una miqueta fort.

També ha dit que és una llei amagada... també em sembla una mica fort. És a dir, un document que es presenta a la comissió i al qual se li fa una esmena i al qual vostès poden fer esmena, no crec que sigui un procediment amagat. Per tant, no ho puc compartir.

En relació amb la crítica sobre el contingut de l'esmena, a la literalitat de l'esmena, a mi m'ha semblat entendre que vostè feia un parell de crítiques dient que la transparència d'informació hauria de ser d'una altra manera; si ho volia podia esmenar... podia fer-ho i no ho ha fet.

Per tant, lamento no compartir la seva opinió al respecte.

Per tot el que he dit, el Grup Parlamentari Liberal hi votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, completa l'estructura legislativa destinada a adaptar la legislació andorrana en matèria de prevenció i lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme als estàndards internacionals basats en les recomanacions del GAFI i del MONEYVAL tenint en compte la realitat i l'estructura econòmica i financera d'Andorra.

Aquesta adaptació és necessària donada l'evolució dels estàndards internacionals ja que aquest esforç de prevenció i de lluita té lloc en el marc de la cooperació internacional.

La Llei 15/2008 de modificació del Codi penal, la Llei 16/2008 de modificació del Codi de procediment penal, així com la recent ratificació per aquesta Cambra del Conveni de les Nacions Unides per la repressió del finançament del terrorisme a Nova York de 1999 són algunes de les altres peces fonamentals d'aquesta estructura que permetrà portar a terme una lluita i una prevenció més eficaç dels fenòmens esmentats.

Alguns dels punts més destacables d'aquesta Llei són l'extensió de la llicència deguda i l'obligació de declarar el finançament del terrorisme, així com l'atorgament de competències al regulador en aquesta matèria, una definició concordant amb les normes GAFI del veritable drethavent, introducció del principi de risc en la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme, definició de les persones políticament exposades d'acord amb els estàndards internacionals, reforçament i ampliació de les mesures de diligència deguda d'acord amb els criteris GAFI i europeus que seran aplicables tant als objectes financers com no financers, reforçament de la capacitat supervisora del regulador andorrà en matèria de prevenció, del blanqueig i del finançament del terrorisme, així com una major cooperació amb l'INAF, i d'altres mesures entre les quals cal destacar les relatives a la corresponsabilitat bancària, els bancs pantalla i capacitat reguladora i sancionadora de la Unitat d'Intel·ligència Financera Andorrana.

Per altra banda, a aquesta Llei s'incorpora una modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari que preveu un intercanvi d'informació administratiu i que representa un canvi en la posició

d'Andorra en aquesta matèria apropant Andorra cap a l'homologació dels estàndards internacionals -i dir que apropant Andorra- en matèria d'intercanvi d'informació.

Els punts més destacats d'aquest intercanvi d'informació són: primer, que es tracta d'un intercanvi d'informació previ requeriment de l'administració tributària d'un país membre de l'OCDE en l'àmbit d'un frau fiscal segons l'ordenament del país sol·licitat; segon, l'intercanvi d'informació afecta dades sobre la titularitat d'una societat andorrana, els seus administradors i la seva comptabilitat; tercer, no existeix l'obligació d'intercanviar dades sota secret bancari en els casos en què el ministeri encarregat de les finances informi negativament sobre l'intercanvi d'informació sol·licitat.

En definitiva, aquestes modificacions legislatives constitueixen una base sòlida i de futur des de la qual es desenvoluparà la prevenció i la lluita contra el finançament del terrorisme, el blanqueig de diners i la cooperació, de la resta dels països del món en aquesta matèria.

Per últim, agrair la feina feta a tots els grups parlamentaris en la comissió. Agrair també els vots positius pel que fa a l'aprovació de la Llei, i agrair-los també l'abstenció en el cas d'aquesta Llei, i quant a totes les crítiques que ha vessat el Sr. Alay sobre la manera de fer d'aquest ministre o d'aquest govern i del grup parlamentari dir-li que, miri, quan vostès parlen amb determinats sectors de l'economia i entren esmenes d'això li'n diuen "exercici democràtic", però quan nosaltres des del Govern o des del grup parlamentari parlem amb els determinats sectors de l'economia per intentar millorar texts i intentar millorar la nostra situació envers els països veïns, doncs, això és una incoherència sense ordre o és un fer entrar dins de la cabota... en fi, totes aquestes expressions que ha utilitzat.

Miri, si hem fallat en això i no hem sigut tant democràtics com vostès quan entren les esmenes, -que parlen també amb els sectors implicats, i entren esmenes...-, doncs, li demano excuses i, de totes maneres, li agraeixo l'abstenció en aquesta Llei que és tan important pel nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, si n'hi hagués, a un altre torn d'intervencions.

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no tenia especial intenció d'intervenir ara, però després de les manifestacions del Sr. Serra i del Sr. Mirapeix, doncs, em cal fer unes precisions en nom del grup.

El Sr. Serra ja ha començat dient una cosa que tampoc es ceneix estrictament, però bé, li reprotxaré -tinc el dret de fer-ho com vulgui-, però és clar, diu: "*Anem a examinar dos modificacions*"... No perdoni... no. L'ordre del dia d'avui parla d'examinar un projecte de llei de modificació, etc., un projecte de llei de modificació. No anem a examinar dues modificacions de dues lleis... no!

Que ho han fet! És evident, que ho han fet, ho he dit jo, però vostès mateixos ho acaben de reconèixer repetidament.

O sigui que, acaben de donar carta de validesa a l'afirmació que feia jo mateix dient que... -bé, jo mateix i també ho han fet des de CDA + Segle XXI, el Sr. Tarrado, quan els hi he criticat aquest mateix aspecte-, vostès han utilitzat una modificació d'una llei per modificar-ne dues.

El Sr. ministre... vaig així una mica saltejat... -a banda que tinc una lletra bastant infame-, vaig una mica saltejat per contestar el que deia vostè, Sr. ministre, quan deia: "*Home, vostès -referint-se a nosaltres- són molt democràtics quan recorren a la societat civil o a qualsevol món institucional per sondejar, per fer esmenes...*" i, és clar, ens posava en un peu d'igualtat que evidentment em sembla estrany que vostè, sent ministre, es pugui plantejar coses d'aquesta manera.

Vostès tenen dret a introduir projectes de llei de modificació, nosaltres no, nosaltres podem fer esmenes. Nosaltres el que els hi critiquem precisament és que, i a més he recordat expressament la intervenció que la Llei havia entrat el dia 5 de maig, que des del 5 de maig fins ara no hagin fet el que se'ls hi va dir en comissió, una comissió que, val a dir, hi ha molt bon ambient i que es pot treballar molt còmodament -això em sembla que ningú m'ho debatrà, no?-, doncs, nosaltres els hi vam dir que des de fa molt de temps, en lloc d'entrar-ho via esmena -que ens impossibilitava en contra del que diu el Sr. Serra, que ens impossibilitava oferint alternativa, perquè el Grup Liberal no va acceptar entrar en transaccions en aquests dos articles en aquestes dos disposicions finals- en lloc de fer això, vostès tenien la possibilitat

d'entrar una modificació per via d'urgència, una modificació de la Llei d'ordenament tributari. Llavors, haguessin tingut la possibilitat de debatre el que vostès estan explicant, perquè a més, em fa gràcia que ara es posin a explicar quin és el contingut d'aquestes modificacions, no sé si és mala consciència o què és, però en tot cas, no és aquí que toca debatre això. No vam poder-ho debatre en comissió, no ho debatrem aquí. I, jo no entraré a debatre això per no legitimar-los-hi aquesta iniciativa que ja dic que era de "dubtosa" legalitat -això és de concert del grup, perquè jo hagués dit, de "nul·la" legalitat, i no em sembla gens correcte, evidentment.

Bé, no parlaré del sexe dels àngels, etc., tornarem a parlar-ne un altre dia quan tinguem comissió... Bizanci, etc., però transparència i debat... escolti, no! Sr. Serra, vostè sap perfectament que per molt bon ambient que hi hagi, la transparència i el debat en aquestes dues disposicions no han existit de cap manera, i el resultat de la votació -vull recordar-la- va ser: 4 vots favorables, -els seus-, 1 abstenció de part de CDA + Segle XXI i 3 vots contraris -2 del nostre grup i 1 dels consellers no adscrits.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jaume Serra?

El Govern vol intervenir?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, passàrem a la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : M'abstinc

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : M'abstinc

M. I. Sr. David Pérez Peiró : M'abstinc

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, acabada la votació, Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

16 sí i 12 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Continuariem amb l'ordre del dia, amb el punt número 4.

4. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de l'adquisició de les pintures murals de Sant Esteve d'Andorra la Vella.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 64/2008, del dia 7 de novembre.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 74/2008, del dia 3 de desembre.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata intervindrà el Sr. Carles Blasi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Hem presentat aquesta esmena a la totalitat, en primer lloc, per plantejar els nostres dubtes quant al procediment emprat pel Govern per tramitar el crèdit extraordinari.

D'altra banda manifestem la nostra disconformitat tant pel que fa a la interpretació de la Llei del patrimoni cultural com a l'oportunitat de l'adquisició en l'actual conjuntura econòmica.

I, finalment, expressem també la nostra disconformitat pel que fa a la quantitat convinguda i acceptada pel Govern com a preu de la transacció.

Quant al procediment:

El Govern presenta un Projecte de Llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de l'adquisició de les pintures murals de Sant Esteve d'Andorra la Vella.

Aquesta via contrasta, i alhora es contradiu, amb la via emprada en l'adquisició dels frescos de Santa Coloma.

Recordaré que els frescos de Santa Coloma es van comprar amb un avenç de fons i es va sol·licitar el corresponent suplement de crèdit posteriorment. El debat i votació, en la qual ens vam abstenir, es va fer en la sessió del 7 d'abril del 2006.

Que el Govern hagi emprat ara la via del projecte de Llei, que necessita una majoria favorable en la votació del Consell General, introdueix ja seriosos dubtes quant a la voluntat real de fer prosperar l'adquisició.

Quant a la llei del Patrimoni Cultural:

L'article 19.5 de la Llei del patrimoni cultural del 12 de juny del 2003 diu -i cito-: "*L'Estat ha de dur a terme les accions necessàries per a la recuperació dels béns culturals que hagin sortit il·legalment del territori andorrà i per al retorn dels béns integrants del patrimoni cultural andorrà que es troben a l'exterior.*".

"Recuperar" significa -segons el diccionari- "recobrar".

Fent referència a "... béns que hagin sortit il·legalment del territori andorrà..." -i no sembla pas discutible que les pintures sortien per una via gens ortodoxa- "recuperar" no sembla pas sinònim de "reparar", que és al capdavant el que ens proposa el Projecte de Llei.

Si el Ministeri d'Exteriors, que ha experimentat en els darrers anys una febre signadora de convenis internacionals, hagués fet atenció al que prescriu l'article 19.5 de la Llei del patrimoni cultural s'hauria pogut signar i fer ratificar pel Consell General el Conveni de la UNESCO de 14 de novembre de 1970 "sobre les mesures que cal adoptar per a prohibir i

impedir la importació, l'exportació i la transferència de propietats il·lícites de béns culturals."

L'article 5 d'aquell Conveni assenyala que els estats han de fer possible la repressió d'operacions de béns culturals la propietat dels quals pugui ser subjecta a discussió.

I aquell Conveni reconeix també -en l'article 13, lletra d)- el dret imprescriptible dels estats a declarar inalienables determinats béns culturals, de manera que no puguin ser exportats, i a facilitar la seva recuperació per a l'estat interessat, si ho haguessin estat.

Recuperar sí, recomprar el que fou, era i és patrimoni d'Andorra com si es tractés de l'adquisició d'una obra d'artista al mercat internacional de l'art, de cap manera.

Quant a la inoportunitat de la compra:

En l'hipotètic cas que s'acceptés la possibilitat de "recompra" -hipòtesi que acabem d'excloure- la recompra no seria oportuna.

En l'actual conjuntura econòmica, amb les dificultats que tenen moltes famílies i empreses per arribar a final de mes i a la vista de la fallida tècnica de les finances públiques, la despesa a esmerçar -recordo: 3.800.000 euros per adquirir les pintures, més altres 152.000 euros d'impost de transmissions patrimonials i 7.040 euros en transport- és absolutament inoportuna... inoportuna i inadmissible.

Quant a l'exageració del preu:

Sempre en la hipòtesi -que ja hem rebutjat- que l'Estat andorrà hagués d'entrar en el joc mercantil d'una recompra, el preu sembla a totes llums absolutament exagerat.

Ho és en xifres absolutes, per molt que s'aportin dues taxacions realitzades per dues empreses externes que la memòria explicativa defineix com "... els peritatges i les avaluacions qualitatives dels experts..." que han fet decidir el preu.

Fixem-nos que ni un informe ni l'altre avalua, com en bona lògica calia fer, el fet que no es tracta d'obres d'autor que han passat de propietari en propietari en el marc de transaccions comercials o per heretaments sinó que del que es tracta és d'avaluar un bé cultural protegit pel Conveni de la UNESCO que acabem d'esmentar.

Un conveni que Espanya, Estat en el qual es troben actualment les pintures murals, sí que té ratificat i ha de respectar.

Si els experts haguessin avaluat aquest cabdal aspecte legal, a ben segur que la seva valoració hauria caigut en picat. Perquè no es tracta ni es pot

fixar un preu “de mercat” per a l’adquisició d’unes pintures murals per a les quals al capdavant no hi ha “mercat”.

Tampoc no es pot pretendre seriosament argumentar que, si no es compren les pintures ara, es podria perdre la traça d’aquests béns culturals. Aquest argument és inconsistent perquè Espanya ha signat el Conveni de la UNESCO del 1970 i aquells béns han d’estar localitzables en tot moment.

En conseqüència demanem al Consell General que refusi aquest crèdit extraordinari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Blasi per la seva intervenció.

Continuariem amb el torn d’intervencions.

Pels consellers no adscrits, el Sr. Ricard de Haro té la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Aquests consellers, quan van tenir les primeres informacions de la possibilitat de recuperar aquests frescos, simplement amb aquesta notícia de recuperar uns frescos, doncs, se’ns va demanar l’opinió i vam dir i vam manifestar que, bé, tot el que sigui recuperar patrimoni, doncs, que estàvem per la labor i que hi participaríem.

Posteriorment, arriben informacions, rumors del procediment, i que aquesta recompra -aquesta operació- ja venia de llarg, que hi havia hagut laxitud o deixadesa per part de responsables en aquesta operació i que això hauria provocat un augment de preu i una sèrie de circumstàncies.

Tot això ens feia dubtar, ens feia barrinar, ens feia reflexionar molt profundament sobre el que passava i què havíem de fer.

Però, mireu, no fa gaire quan vam prendre la decisió vam deixar tot això de banda. Vam deixar de banda l’obligació que tenim com a consellers de participar en una recuperació del patrimoni, vam deixar de banda els rumors o les informacions que corrien i ens vam plantejar, al dia que estem avui, quin dia, la situació d’aquest país, la situació d’aquest govern, la situació econòmico-financera simplement, i també vam veure si tot allò que es deia igual que aquests rumors dirigits, o sense la certesa oportuna, a malmetre una operació, els deixàvem de banda, ens vam informar sobre si això que també es deia que o ho fèiem ara o perdríem l’oportunitat, si era cert.

Bé, el conseller Carles Blasi ha donat un dels passos a seguir per a aquest govern, per a aquest estat, per a què això no sigui possible, per a què tinguem sempre l’oportunitat de recuperar aquest patrimoni, i nosaltres ens plantejem també o posem un altre pas que és més simple, que és menys complex que és utilitzar les relacions i les bones relacions que tenim amb aquest govern de l’estat veí, i amb aquest govern de l’autonomia de Catalunya i dir-li que prenguin cura, que també és factible, que de vegades no cal escriure les coses amb bona voluntat, utilitzant aquesta amistat -si és que n’hi ha, suposo que sí-, o la bona relació que hi ha i que tantes vegades diem que tenim, doncs, utilitzeu-la.

Nosaltres votarem a favor d’aquesta Proposta i, per tant, refusarem la compra d’aquests frescos principalment perquè igual que sabem que el dia que es van vendre -el segle passat-, quan l’Església els va desprendre per la quantitat que sigui, ho degueren fer -i per a mi els serveis d’exculpació i de disculpa- per necessitat. Jo crec que per necessitat aquest país, avui, no s’ha de permetre la compra d’aquests frescos i el que sí que ha de fer aquest Govern és que si no els compra, doncs, demanar a les autoritats catalanes o espanyoles, a les que correspongui, que tinguin cura i que quan es brindi una altra oportunitat recuperar-los.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro per la seva intervenció.

Pel grups parlamentaris, pel CDA + Segle XXI la Sra. Lurdes Font té la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers de CDA+ Segle XXI som partidaris de fer totes les accions necessàries per a poder recuperar els béns culturals que hagin sortit del territori andorrà, tal com estableix la Llei del patrimoni cultural. Ara bé, també entenem que aquestes accions s’han d’inscriure en uns paràmetres de raonament que, segons el nostre criteri, avui no es donen. En primer lloc, tenim dubtes sobre la taxació efectuada per les obres “El petó de Judes” i “La flagel·lació” ja que, segons algunes opinions, aquestes obres podrien haver estat valorades una mica a l’alça.

Però, no és aquest l’aspecte que més ens preocupa en analitzar l’esmena a la totalitat presentada contra el referit crèdit extraordinari. Estem en uns moments d’incertesa econòmica. Un Projecte de Llei de mesures per a reactivar l’economia es troba en plena

tramitació parlamentària. Tant l'Administració com els ciutadans hauran de fer un important esforç d'austeritat. Per tot això, no ens sembla un bon moment per a presentar un crèdit extraordinari, a càrrec de l'endeutament de l'estat, per un import de gairebé 4 milions d'euros.

Podríem felicitar al Govern per la seva diligència a l'hora de tractar de recuperar el nostre patrimoni però, en uns moments com aquests, li hem de demanar més austeritat a l'hora de gestionar els diners públics. A més, cal considerar que en aquesta legislatura ja s'ha fet un important esforç econòmic per a recuperar les pintures de Santa Coloma i ara no sembla un bon moment per fer efectiva una altra despesa d'aquestes característiques.

Pel que s'ha exposat, el nostre vot és favorable a l'esmena a la totalitat presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jordi Jordana, president del grup.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

En el moment de debatre la Llei del patrimoni cultural d'Andorra, el 12 de juny del 2003, tots els consellers d'aquesta sala i els grups parlamentaris que en formaven part van manifestar la seva satisfacció per l'aprovació de la Llei. Inclús el representant del Grup Parlamentari Socialdemòcrata va precisar, aquell 12 de juny del 2003, que: *"... en conjunt, i sinó ja proposarem la modificació d'aquesta més endavant, és una Llei que permetrà, doncs, -i torno a dir, si el Govern fa la seva feina- preservar el patrimoni cultural d'Andorra"* -fi de citació.

Aquesta voluntat de preservar el patrimoni cultural d'Andorra la preveu el mateix articulat de la Llei quan a l'article 19.5 diu: *"L'estat ha de dur a terme les accions necessàries per a la recuperació dels béns culturals que hagin sortit il·legalment del territori andorrà i per al retorn del béns integrants del patrimoni cultural andorrà que es troben a l'exterior"*. Preciso que aquest article diu: *"ha de dur a terme"*, i no: *"pot dur a terme"*, sinó que està formulat amb caràcter imperatiu.

Creiem, doncs, que el Govern ha fet la seva feina i el que corresponia quan ha sorgit la possibilitat de recuperar les pintures murals de l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella: signar una promesa de compravenda amb els propietaris actuals

condicionada a l'aprovació per part del Consell General d'un crèdit extraordinari per finançar l'adquisició d'aquestes obres.

El procediment emprat és correcte i s'inscriu en l'article 23 de la Llei general de les finances públiques que permet presentar un crèdit extraordinari quan calgui concloure obligacions que comporten despeses no incloses en el pressupost i que, atesa llur necessitat i urgència, no es puguin o no convingui ajornar fins a l'exercici següent.

Quant a les pintures murals crec que no hi pot haver discussió sobre la qualitat i el valor cultural que tenen per Andorra: es tracta de dues pintures murals representatives del romànic pirinenc de finals del segle XII, amb bon estat de conservació.

El preu d'adquisició està avalat per dos peritatges que indiquen un valor d'entre 3.800.000 euros i 4.500.000 euros havent-se negociat la compra pel valor més baix que indiquen els peritatges.

Nosaltres pensem també que hagués estat més desitjable que el retorn d'aquestes obres s'hagués plantejat en un altre moment de menys dificultat econòmica, però ni podem... ni el Govern pot programar els cicles econòmics ni tampoc pot programar el moment en què una determinada obra d'aquestes característiques té possibilitats de retornar a Andorra.

Per tant, pensem que existint ara aquesta possibilitat, el país ha de fer un esforç per recuperar aquestes obres que formen part del nostre patrimoni cultural i històric tal com ho vam fer en el moment de debatre la compra dels frescs de Santa Coloma, el 7 d'abril del 2006, i recordo que va ser per un import que, si no recordo malament, era superior i que va ser aprovat per aquesta Sala.

Per tant, votarem en contra de l'esmena a la totalitat plantejada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata perquè estem d'acord amb la compra d'aquestes pintures.

Només fer dos precisions al Sr. Blasi amb la seva esmena. És clar, ara a mi m'estranya una mica que posin en dubte el procediment remetent-se al que va passar amb els frescos de Santa Coloma, quan en aquell moment resulta que efectivament es va utilitzar un suplement de crèdit, i en aquell moment ja van criticar aquesta fórmula dient textualment: *"que el procediment utilitzat..."*, doncs... o sigui, *"que ja ens diran vostès quina rellevància té el que nosaltres decidim en aquesta Cambra. Vostès han menystingut per voluntat o no, -ara ho sabran vostès-, han menystingut absolutament aquesta Cambra."* És a dir, que en aquell moment amb un suplement de crèdit no es tenia en compte aquesta Cambra. Resulta que ara, utilitzant un crèdit

extraordinari i condicionant l'efectivitat d'aquesta compra depèn del Consell General, és a dir, que la preponderància del que té l'última decisió és el Consell General, resulta que ara també critiquen el procediment... Llavors, ja em diran vostès quin és el procediment que els hi va bé alguna vegada.

I, per altra part vostès diuen que a la Llei... fa una interpretació de la Llei, però és clar, a mi això de la interpretació, bé, tothom pot interpretar com li sembli perquè totes són legítimes, però és clar, jo veig que vostè només agafa una part de l'article 19.5, i diu: *"L'estat du a terme les accions necessàries per la recuperació dels béns culturals que hagin sortit il·legalment del territori andorrà i per al retorn dels béns endegats del patrimoni cultural que es troben a l'estranger."*; són dos coses les que han sortit il·legalment que s'han de recuperar, però també hi diu: *"... el retorn de béns integrants del patrimoni cultural que es troben a l'exterior."*, i aquests es troben a l'exterior, i torno a repetir, d'acord amb aquesta Llei jo crec que el Govern havia de fer les accions necessàries, i les ha fet, per recuperar -pel retorn- d'aquestes obres al Principat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir? Sr. ministre de Cultura teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, doncs, potser fer una mica de resposta a algunes de les qüestions que s'han dit.

Sobre la qüestió de l'avenç de fons: per fer un avenç de fons ha d'haver-hi partida i disponibilitat. En aquest cas, doncs, no hi era i per tant es fa un crèdit extraordinari. També les observacions que ha fet el Sr. Jordi Jordana em semblen molt pertinents. Al cap i a la fi es dona l'oportunitat al Consell General de definir i de decidir sobre aquesta qüestió tan important per a l'Estat andorrà.

Després, pel que fa a la interpretació de la Llei i al Conveni de la UNESCO i les propietats il·lícites... Miri, aquí és una qüestió complicada. Aquestes obres es van vendre -això no és com el Partenó i la reclamació de Grècia envers Anglaterra, o com l'obelisc que hi havia davant de la FAO i que es va tornar a Etiòpia per part de les autoritats italianes. Hi ha actes de venda i l'Església ho va vendre en aquell moment.

Per poder cridar una venda il·lícita s'hauria de qüestionar el títol de propietat, s'hauria de fer un plet, evidentment, a l'Església Catòlica, hauríem també d'anar a buscar no només aquestes obres, sinó totes les obres que hi ha al Museu Nacional d'Art de Catalunya -de la veïna Catalunya-, d'Espanya, les obres que tenim a Masachussets -on n'hi ha una, en tot cas, en el museu públic. És possible, però a mig i llarg termini la veritat és que la possibilitat de recuperació és minsa ja que entra en un plet també difícil amb l'Estat espanyol, amb la Generalitat de Catalunya, una dificultat major. A mi, em sembla que per la via del Ministeri de Cultura és una via que es pot triar però, em sembla, que la via de concertació, de mirar d'establir ponts -com ho hem fet amb Almanach, que ara hi són presents, i del futur quan tinguem el museu aquí a Andorra on tenim ja una col·lecció important d'art andorrà-, per poder fer cost perquè puguin pujar aquestes pintures i hi hagi un dipòsit permanent i una permanència permanent aquí a Andorra, assoleix els objectius generals d'una manera molt més satisfactòria per a l'Estat andorrà sense litigis amb poques possibilitats de prosperar.

Després, si em permeten, continuaria explicant una mica tot el procés i dient una mica l'opinió que té el Govern d'aquesta votació d'avui i demanar, doncs, el vot favorable, evidentment... Favorable s'entén per la compra.

L'abril d'aquest any va morir el Sr. Bosch, col·leccionista de Barcelona, de noranta-tres anys. El difunt va deixar als seus dos fills hereus -Joan i Enriqueta- una col·lecció d'art considerable en la qual es troben aquestes dos pintures murals romàniques de grans dimensions procedents de l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella -"El petó de Judes" i "La flagel·lació", com hem esmentat-, pintures de les quals no s'havien desfet mai els propietaris.

Un veí andorrà del difunt va avisar al Govern de l'imminent repartiment de l'herència i d'un moment oportú per l'Estat andorrà de cercar d'obtenir-ne una opció de compra. Va ser el Sr. Mora, que és un veí que viu al pis de sobre, el que ens va avisar.

Teníem coneixement d'aquestes pintures; en teníem coneixement des del mes de febrer. Aquí s'ha parlat de rumors, etc, etc, però jo tinc proves documentals via e-mail del Sr. Xavier Llovera, del 25 de febrer, que diu: *"La Montse em diu que a la primavera aniran a veure les pintures i que el propietari s'ha fet molt gran. Estaria bé començar a fer tractes"*. Això és al febrer i a l'abril es mor aquest senyor, el Govern està avisat d'aquesta mort i comença els tractes. Per tant, aquests rumors, etc., amb tot el respecte no són certs.

També els va desmentir ahir el mateix propietari dels frescos.

Doncs, el veí andorrà ens avisa d'aquesta defunció, que és una bona oportunitat per mirar d'intervenir-hi. Els hereus Bosch, tot i que no havien considerat la venda malgrat haver tingut diverses ofertes, estaven valorant en aquell moment la separació de les dues peces en el repartiment i que se'n quedés cada un, una. Són gent coneixedora del món de l'art: el Sr. Joan Bosch és col·leccionista i la Sra. Enriqueta Bosch és l'esposa de l'antic president -durant molts anys fins fa poc- del patrimoni nacional d'Espanya.

Aleshores l'Estat andorrà, doncs, va entrar en joc apel·lant, com vam fer, amb la responsabilitat de recuperació del patrimoni per al lloc d'origen i la família Bosch hi va ser sensible.

El Ministeri de Cultura vam fer autenticar i verificar les peces i són d'una factura excepcional dins del romànic. Tota persona conscient dels esforços que van haver de fer els nostres avantpassats per finançar, al segle XIII, frescos d'aquesta categoria només ens podem commoure de veure que malgrat les vicissituds i la seva reprovable sortida d'Andorra al segle XX hagin sobreviscut. I, voldria recordar que del mateix conjunt va ser destruït malauradament el "Crist en Majestat" amb els quatre evangelistes potser perquè es van arrencar malament de l'església.

La resta del conjunt es troba al Museu Nacional d'Art de Catalunya que el considera una de les millors obres de les que disposa, i així m'ho van explicar quan el vaig visitar.

Conjuntament des dels ministeris de Cultura i de Finances, després dels peritatges independents dels experts, entre els quals vull recordar es trobava l'antic president dels museus reials de Bèlgica -que també es va ocupar del peritatge dels frescos de Santa Coloma-, vam cercar d'establir una base econòmica pel moment de l'exercici de l'opció, si l'estat així ho acabés decidint.

La forquilla que van donar els experts era de 3.800.000 a 4.500.000 d'euros.

El romànic d'aquesta qualitat, de casa nostra, no n'hi ha al mercat. Per tant, el preu d'un bé d'aquestes característiques depèn de les ganes de vendre i la necessitat de diners del venedor -que són poques, he de dir-ho-, de les ganes d'obtenir-ho dels competidors i també ho he de dir, del caràcter únic d'aquestes pintures que es fa molt llaminera per a alguns museus privats, i de la percepció de les ganes del comprador.

En aquest darrer punt, l'Estat andorrà té una prescripció legal: la Llei del patrimoni cultural, i no

ens deixa cap altra opció. Ens obliga, a totes les autoritats públiques en l'àmbit del nostre mandat, a fer el possible per recuperar el nostre art que va sortir d'Andorra.

Després de nombroses sessions de treball amb els dos ministeris, els hereus van acceptar la banda baixa de les estimacions dels experts independents, i el preu de l'opció es fa fixar en 3.800.000 euros per les dos grans pintures murals.

Són diners i alguns de vostès han remarcat el moment de desacceleració que estem vivint i que potser, comprar art a Andorra en aquest moment, pot semblar superflu.

És un error històric per diverses raons més enllà de les consideracions identitàries més òbvies. És que la cultura, de la qual tots volem dir-nos amants i protectors, quan costa esdevé imprescindible?

Els frescos de Sant Esteve són el darrer conjunt pictòric romànic de gran envergadura que es troba en mans privades i que és susceptible de poder tornar al país. Perdre'l pot significar no tenir mai més l'opció de recuperar-lo. Espero que no sigui així, i que acabi separat de mans i institucions museístiques públiques o privades estrangeres de prop o de lluny.

També -i val la pena recordar-ho- havent adquirit els frescos de Santa Coloma, tenir també els de Sant Esteve, convertiria Andorra en un centre museístic excepcional de la pintura romànica, *in situ*, de cabdal importància per oferir nous productes turístics culturals i afavorir la desestabilització de la nostra economia.

No hem triat el moment de poder negociar aquesta opció de compra. Va ser la defunció del Sr. Bosch la que va fer obrir una petita finestra d'oportunitat. El Govern ha fet la part de la feina que li manava la Llei del patrimoni: assegurar-nos que durant sis mesos, si l'estat vol comprar l'últim gran patrimoni andorrà, ho pugui fer. On és també vista la situació econòmica del nostre entorn, la proximitat de les eleccions hauria estat més fàcil i menys subjecte a populisme electoral per al Govern d'haver mirat cap a un altre lloc. Però, la nostra responsabilitat envers la història, tal com ho hem fet també abans amb els frescos de Santa Coloma, ha estat de donar l'opció, ni més ni menys, al poble andorrà de poder-ho recuperar. Això s'ha fet, el ministeri i el Govern tenen la consciència ben tranquil·la i, es decideixi el que es decideixi, per les raons que siguin, haurem fet la nostra feina.

Les vostres senyories faran el que creguin més convenient, però no tinc cap dubte que la història mirarà i jutjarà aquesta decisió amb el mateix escrutini i la mateixa severitat que avui jutja la

sortida d'aquestes obres d'art als anys vint del segle passat. A cadascú la seva responsabilitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Entraríem, doncs, si n'hi hagués, a un altre torn d'intervencions.

Sr. Ricard de Haro pels consellers no adscrits.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Menys mal que ha acabat perquè no sabia si estava davant del Tribunal de l'Haia i ja m'estaven jutjant...

Miri, la responsabilitat d'aquests consellers i la consciència la tenen ben tranquil·la i assumeixen al cent per cent les responsabilitats que en ells recaiguin.

Qualificar el resultat, sigui d'una banda o de l'altra, d'error històric, pretensió si vingués d'una altra persona, no ho diria, o sigui, ho diria d'una altra persona però vostè Sr. ministre, ja amb les capacitats i les virtuts que té, aquesta de futuròleg, d'emetre sentències d'actes que encara no han succeït.

No ens diem protectors ni amants del patrimoni cultural, ho som. El que passa és que, miri, quan s'han de prendre les decisions, s'han de prendre un dia i aquest dia és avui, i avui el que diem és que no creiem que sigui convenient. I no escolti el que dic ara que votarem a favor d'aquesta Proposta que avui debatem, escolti el que li he dit en segon terme, que és: procuri... -vostè des del Govern, i sé que ho farà... sé que ho farà el Govern-, procuri, que això que diu que: "... marxaran conjuntament o per separat", que: "... no tornarem a tenir la possibilitat...", que: "si s'ho emportaran..." , doncs, procuri que no passi... No li nego que vostès han fet la feina, aquesta feina, han portat una oferta aquí i jo l'únic que faig, avui aquí, el que fem nosaltres avui amb el nostre vot és dir: "... Avui no, avui no creiem que la prioritat sigui aquesta", però no per dir "no", aquest "no" a la compra, i aquest "sí" a la proposta del Grup Socialdemòcrata... -no pretengui ja ni de qualificar-nos d'error històric, ni de dir que no som amants del patrimoni, ni tot això que ha dit. Si us plau, faci-ho perquè no prosperarà la compra -espero que no prosperi-, i llavors, jo ja li encomano deures, li encomano els deures que procuri que això quedi, o aquesta catàstrofe que preveuen que passi, doncs miri, procuri que no passi! Parli amb les autoritats catalanes, amb les autoritats espanyoles o amb qui sigui, amb la família Bosch o amb qui cregui

convenient, faci-ho, sé que ho farà de bona voluntat... faci-ho i, així, d'aquí un temps, quan s'escaigui tornarem a discutir una altra vegada això.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. de Haro per la seva intervenció.

Intervencions dels grups parlamentaris? Sr. Carles Blasi pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc celebri que no siguem només el Grup Parlamentari Socialdemòcrata els únics d'aquesta Cambra en mostrar la disconformitat amb aquest crèdit extraordinari i, bàsicament potser el que ens uneix o el que ha quedat clar aquí ha sigut pel moment econòmic, i el moment econòmic porta, justament Sr. Jordana, -i ara li explico el que em demanava-, que la fórmula emprada no sigui la correcta avui.

Vostè m'està parlant dels frescos de Santa Coloma a finals de l'any 2005, una situació econòmica molt diferent i avui és la que és. Per tant, nosaltres consideràvem que avui, doncs escolti, que el Govern prioritzi. El Sr. Minoves diu que ha fet tot el que ha pogut... bé, doncs, potser no ha fet el suficient en convèncer als seus companys de taula per treure els diners d'un altre lloc. Si això és realment tan important... és que sembla que o es fa avui o bé s'acaba el món... quasi bé ho sembla, no?

Sr. Jordana, l'article 19 de la Llei del patrimoni cultural... sí, dóna un mandat, un mandat del Govern: "*Ha de dur a terme les accions necessàries*", però no diu a qualsevol preu... Ha de dur les accions necessàries fins al punt on puguin i això, doncs, té la seva barrera amb el preu o, fins i tot, amb la possibilitat que aquestes pintures puguin sortir d'Espanya i venir a Andorra com posa en qüestió la memòria del Projecte de Llei que sembla ser que encara no està clar que puguin sortir, un document firmat pel Sr. Minoves, no sé si entre el dia que ho va firmar i avui ho ha aclarit.

El Sr. Minoves ha fet referència a un dels dos experts que han fet la valoració d'entre 3.800.000 i 4.500.000 d'euros; i també, el que s'ha estalviat de dir, és que aquest expert considera que cal una restauració que aniria entre 100.000 i 200.000 euros... també sembla una mica ampli però, bé, sembla ser que també s'hauran de restaurar.

Populisme electoral... A veure, Sr. Minoves! En aquest mateix informe, aquest mateix expert, suposo

que vostè ja va tenir cura de posar-lo al corrent que estava projectant un gran museu -edifici emblemàtic-, fet per un arquitecte de prestigi internacional amb la qual cosa, aquest expert també recomana que es compri perquè, és clar... com que estem desitjant fer aquest museu, doncs, estaria molt bé que hi estiguessin aquestes pintures perquè són úniques... és clar, està molt bé...

Ara, com que resulta que pel pressupost de l'any que ve no hi ha partida per a aquest museu, doncs, el Sr. Minoves està preparant una gran exposició sobre la nostra identitat i sobre el nostre patrimoni que suposem, intentarà inaugurar a l'inici de la campanya electoral.

La història jutjarà, Sr. Minoves... la història ens jutjarà a tots, però em sembla d'un gran cinisme, venint de vostè, que ens digui això perquè la història el jutjarà també a vostè pel que ha pogut fer en aquest tema i amb tota la seva activitat dins de l'exercici del seu ministeri.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Continuaríem amb el torn d'intervencions.

Sr. Jordi Jordana pel Grup Parlamentari Liberal.
Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Blasi, el tema del procediment, -i comparant el procediment que s'ha utilitzat ara amb el que es va utilitzar quan es van comprar els frescos de Santa Coloma-, no sóc jo que l'he tret, l'ha tret vostè; és vostè que l'ha comparat.

El tema del moment econòmic dels frescos, això ho diu ara, però abans no ho ha dit. Abans ha dit que el procediment del 2006 semblava que estava bé, i aquest resulta que ara està malament. Quan jo miro les actes resulta que en aquell moment estava malament i en aquest també... Vull dir que...

Bé, en relació al preu, miri, jo no sóc expert amb preus i taxacions, el que sí sé és que hi ha dues taxacions sobre la taula, no en tinc cap altra per contrastar de forma diferent, però també tinc un altre element i és que fa dos anys o dos anys i mig es van comprar uns frescos -aquest Parlament ho va acordar-, amb un preu del que també era pel mateix tipus d'obra -i no sóc tampoc expert ni en art i menys en art romànic-, però és el mateix tipus d'obra -també pintures murals, frescos de Santa Coloma-, i per un preu de 5.000.000 d'euros. Si en aquell moment, aquest preu no es va posar en dubte, jo no

tinc cap altre element per posar-ho en dubte ara, ans el contrari, crec que aquestes taxacions són correctes i vàlides i, per tant, aquest no és un argument per acceptar la seva esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Sr. ministre vol intervenir? Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

El que ha dit el Sr. de Haro, doncs, que a partir d'ara tornem a treballar i que ens dona deures... evidentment, fins al final de la legislatura es treballarà el dia a dia i, es farà tot el que es pugui independentment del resultat que hi hagi aquí -a veure si es pot reconduir aquesta situació-, però, ho veig complicat, ho veig molt difícil.

Jo, el que voldria tornar a remarcar, és que és el darrer conjunt pictòric romànic de gran envergadura que es troba en mans privades, un conjunt pictòric romànic andorrà i que és una llàstima que tothom arribi a aquesta Sala amb les decisions ja preses i amb el debat, doncs, difícil de fer a l'avança perquè sinó podria tornar a demanar que algú pensés de fer alguna abstenció, perquè amb una abstenció n'hi ha prou, i també penso que la història la jutjaria bé aquesta abstenció d'algun conseller. Dubto que passi, però és la meva obligació de demanar-la.

Després, pel que fa a la restauració... Bé, aquí també hi ha un certificat al final del que és el contracte en el qual es dona i es diu que hi ha hagut una restauració, una fixació. L'expert aquest deia que seria possible de restaurar... possiblement s'hagin de netejar una mica. Però, les pintures estan en bon estat, la veritat és que les persones que les han examinat així ho han dit. Hi ha algun tret que va passar per un costat d'una pintura durant la Guerra Civil Espanyola, però és una qüestió que es pot restaurar i les pintures estan en bon estat.

Res més, amb això del judici de la història jo hi crec i la veritat és que jo estic molt tranquil amb tots els anys que hi he treballat i la feina que he fet durant aquests anys perquè em jutgi la història. No tot ho hauré fet bé, segur que no, moltes coses les hauré fet malament però m'hi he exposat el dia a dia i he treballat molt aquests anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, si hi ha algun altre torn d'intervencions.

Si no hi ha cap més torn d'intervencions passariem, doncs, directament a la votació, recordant que estem votant una esmena a la totalitat del Projecte de llei per la compra dels frescos.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaigua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn serieu tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

14 sí i 14 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat i tal com preveu el nostre Reglament hauríem de repetir la votació.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaigua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de tornar a fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

14 sí i 14 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, no hi ha els vots suficients per fer prosperar aquesta esmena a la totalitat i, entendríem que tampoc hi serien per poder aprovar la demanda de crèdit extraordinari. Si ningú hi troba inconvenient deixaríem aquest empat per refusar l'esmena a la totalitat del crèdit extraordinari per no repetir dos vegades més la votació, que segurament seria amb un resultat similar.

Tothom està d'acord? Bé, doncs, queda refusada també l'esmena a la totalitat i la proposta de Projecte de Llei de crèdit extraordinari.

Continuaríem amb el punt número 5.

5. Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2007.

La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2007, i per exposar-ne les seves consideracions té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez Rossa nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

El propassat 1 de desembre va tenir lloc una reunió pública de la Comissió Legislativa d'Interior, la qual, d'acord amb les disposicions de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, va tenir per objecte la presentació de l'informe relatiu a les actuacions d'aquesta institució corresponent a l'exercici 2007. Fou seguida, a demanda del raonador, de la presentació d'un informe extraordinari, així com d'un torn d'intervencions i preguntes dels consellers generals, les quals han quedat degudament ressenyades en l'acta de la sessió. La Comissió Legislativa d'Interior, després d'analitzar l'informe anyal i d'escoltar el raonador, n'exposa avui davant del Ple del Consell General les conclusions més rellevants.

En l'informe anyal queda reflectida l'actuació realitzada pel Raonador del Ciutadà amb el mateix sentit de continuïtat i de servei desenvolupat en anys anteriors, actuant com a delegat o comissionat del Consell General amb la missió de defensar i vetllar pel compliment i l'aplicació dels drets i les llibertats, recollits a la Constitució, en les relacions entre els ciutadans i l'Administració.

El raonador va centrar el seu exposat en la part introductòria del seu informe anyal -que, recordem, va ser publicat com annex del Butlletí del Consell General número 44/2008-, en la qual s'indica que

durant l'exercici de referència el ritme de tramitació i de resolució d'expedients no ha disminuït, ans el contrari, tot i el fet que darrerament el ciutadà ha anat gaudint d'altres instàncies per exposar les seves queixes o resoldre els seus problemes, com poden ser les oficines d'atenció ciutadana establertes per alguns comuns o l'Associació de Consumidors i Usuaris. Així, dels dos-cents quaranta-sis expedients registrats tots han quedat resolts -menys dos, per raó de finalització de l'exercici-, excepte els que no han estat admesos a tràmit per manca de competència; d'aquests dos-cents quaranta-sis expedients cent dos van ser tractats com a expedients formals escrits i cent quaranta-quatre en concepte d'expedients informatius verbals. Entre els no admesos a tràmit cal destacar els quaranta-cinc relatius a l'administració de Justícia i els cinquanta-sis que es referien a qüestions entre particulars.

Quant als afers tractats, la Comissió Legislativa d'Interior va prendre nota, en particular, de temes recurrents, com la necessitat que el funcionariat faci un esforç perquè les respostes o les indicacions que rebi l'administrat siguin el més àmplies i aclaridores possibles -amb la finalitat que aquest pugui comprendre l'abast del problema que l'afecta i el camí més fàcil que té per donar-hi solució- o l'accés a l'habitatge digne, condició necessària per al desenvolupament social, familiar i individual del ciutadà, recomanant en aquest sentit el raonador, entre altres i com ja havia fet en anteriors ocasions, que els contractes de lloguer se sotmetin a un model oficial per tal d'evitar interpretacions ambigües, i suggerint, vist que la Llei d'arrendament de finques urbanes és un text dens i difícil de consultar, al seu entendre, que s'informi millor i de forma més clara dels deures i les obligacions que afecten les parts implicades, a fi que qualsevol ciutadà en tingui un més fàcil coneixement.

Durant el seu exposat davant de la comissió legislativa, el raonador també va posar de manifest la necessitat que el Ministeri de Justícia i Interior procedeixi a la millora del protocol d'actuació existent entre el Cos de Policia i el Servei de medicina legal i forense per fer possible, com a dret que pertany a la persona en el moment de la seva detenció, el reconeixement immediat per part del metge forense, o en el seu defecte per un altre facultatiu, a més de la necessitat que dit protocol sigui aprovat per les institucions superiors corresponents.

En relació amb el Centre Penitenciari va manifestar la necessitat de millorar la qualitat i la quantia del menjar ofert als interns -cosa que, va dir, ja havia estat resolta- i la conveniència d'adscriure al Ministeri d'Interior la professora encarregada

d'impartir els cursos d'escolarització realitzats al Centre Penitenciari, per tal d'assegurar una permanència de la mestra i una continuïtat de les classes, que no han d'estar marcades per l'horari lectiu fixat pel Ministeri d'Educació per a les escoles.

En referència amb la gestió del territori, aquest any el raonador s'ha fet ressò, entre altres, d'una denúncia sobre el trànsit de motocicletes per la Vall del Madriu, especialment per la dificultat d'establir en quina institució o servei correspon dictar les normes que han de regir aquesta qüestió, així com exercir el control sobre el compliment de les mateixes. També va destacar la queixa d'un ciutadà, veí del terme de la Margineda, que es veu obligat a fer efectives dues contribucions per un mateix bé i per igual concepte, una al Comú de Sant Julià de Lòria i una altra al Comú d'Andorra la Vella, en declarar ambdós comuns que el terreny en el qual radica l'edifici pertany a la seva parròquia, manifestant el raonador que cap ciutadà no ha de patir d'una eventual controvèrsia entre límits parroquials, com és el cas.

El raonador també va incidir en el decurs del seu exposat sobre altres aspectes. Entre aquests trobem certes queixes dels administrats, en alguns casos reiterades, com ara les relatives a l'actuació d'algunes companyies d'assegurances -encara que en tractar-se d'assumptes entre particulars el raonador no hi pot intervenir-; també els problemes existents en relació a les renovacions del permís de sojorn i treball, considerant el raonador la necessitat que els informes del Servei de Policia, emesos en aquests casos, siguin contrarestats de forma suficient amb els arguments aportats pel recurrent; les referents a les demandes relatives al necessari increment del nombre d'autoritzacions d'immigració per a cuidadors a domicili per a la gent gran; l'exhibició, en aparadors que donen a la via pública, de representacions violentes o sexistes que poden ferir la dignitat de les persones o constituir un exemple improcedent per als menors d'edat; la denominació i consideració del Pas de la Casa com a poble; l'incompliment per part d'algun centre, en el qual s'imparteixen cursos de formació professional, de l'article 90 de la Llei sobre el contracte de treball -article que regula el treball en pràctiques-, respecte a la formalització del contracte i a la remuneració de les pràctiques; la demanda per part dels veïns del Pas de la Casa d'establir la gratuïtat per la utilització del Túnel d'Envalira per als seus residents; finalment, la possibilitat de fraccionar el pagament del Foc i lloc i de les taxes d'enllumenat i higiene, per evitar que una persona que deixa de residir en una parròquia durant els primers mesos de l'any hagi d'abonar

l'import corresponent a la totalitat de l'anualitat d'aquestes taxes.

El raonador del ciutadà, aprofitant la seva compareixença i tal com ho havia fet en l'informe escrit, també va voler fer constar, davant la Comissió, el retard i la insuficiència amb què rep algunes respostes per part de l'Administració, i va recordar que, en tots els casos, les autoritats i els funcionaris han de respondre obligatòriament per escrit en un termini no superior a un mes, perquè altrament, si la resposta es demora, pot ser ell el que incompleixi la llei, ja que, al seu torn, ha de donar obligatòriament una resposta abans de tres mesos. També va dir que aquest fet no és la norma, però que sempre solen ser els mateixos serveis i persones els que actuen d'aquesta manera, tot i preferir, de moment, no detallar-ne la relació. Tanmateix, el Raonador va exposar que, en relació amb la necessària col·laboració de les Administracions amb la Institució que representa havia redactat un informe extraordinari i que, un cop acabada la presentació de l'informe anual del 2007, sol·licitava poder-lo presentar conjuntament amb aquest, malgrat correspondre a l'exercici 2008.

El contingut d'aquest expedient, el número 201/08, és relatiu a la queixa formulada pel Grup de Dones per a la Reflexió i l'Acció, l'Associació de Dones Migrants i d'Andorra, i l'Institut de Drets Humans, en relació amb la denegació per part del Ministeri de Salut, Benestar, Família i Habitatge d'una demanda d'informació general i estadística sobre l'Equip Integral d'Atenció a la Violència de Gènere i el Servei d'Atenció Telefònica. El raonador va informar que, vista la resposta de la ministra a les associacions sol·licitants, havia constatat que la demanda d'informació s'havia denegat al·legant, entre altres, que les dades demanades: *"poden afectar a drets fonamentals de les persones"* o que poden *"contenir informació i dades confidencials"*. També va dir que, davant el dubte, es dirigí a l'Agència Andorrana de Protecció de Dades, que va concloure que les dades estadístiques, dissociades de les dades de caràcter personal, no es troben sota l'àmbit competencial de les disposicions de la Llei 15/2003, qualificada de protecció de dades personals. El raonador va continuar el seu exposat manifestant que, un cop obtinguda aquesta apreciació, s'havia dirigit a la ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge, tot efectuant el suggeriment formal següent: *"Que el Ministeri de Salut, Benestar, Família i Habitatge vulgui considerar la possibilitat de trametre la informació sol·licitada sota la recomanació de les conclusions de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades"*. També va dir que en la seva resposta la ministra el va informar que, en qualsevol cas, la

informació seria lliurada al Consell General i que estimava convenient que aquest fos el primer receptor d'aquesta informació, en el marc de la tasca de control que exerceix el legislatiu sobre les activitats del Govern. Per últim, el raonador va exposar davant la comissió que, constatant que la informació no li havia estat tramesa -malgrat que les disposicions de l'article 19 de la Llei del Raonador del Ciutadà diguin, entre altres, que: "*El raonador té accés a qualsevol informació administrativa relativa al cas que requereixi, llevat d'aquella que, per llei, tingui caràcter reservat*", cosa que no seria el cas segons l'informe de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades-, a fi de donar satisfacció a la petició de les associacions sols li quedava suggerir al Consell General que, vista la resposta de la ministra i la impossibilitat per part del raonador d'obtenir les dades estadístiques demanades, sigui el Consell General el que, si ho considera escaient, les faci arribar a les associacions.

Aquest és el document que la Comissió Legislativa d'Interior eleva al Ple en relació amb l'Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2007.

Abans de finalitzar aquesta intervenció, en nom de la comissió desitjo felicitar el Sr. Pere Canturri Montanya, tal com ja ho vam fer el dia de la seva compareixença, i agrair-li la bona tasca realitzada al capdavant de la Institució del Raonador del Ciutadà.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva extensa lectura de l'informe.

Hi hauria, doncs, alguna intervenció?

Bé, si no hi ha cap intervenció, doncs, entendriem que el procediment queda clos.

(El Sr. Jordi Font Mariné ha deixat la sala.)

Continuaríem amb el punt número 6.

6. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei del cadastre.

L'informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat en el Butlletí 75/2008 del dia 4 de desembre.

Exposa l'informe el Sr. Vicenç Alay Ferrer nomenat ponent per part de la comissió. Teniu la paraula...

(Hi ha un silenci)

... No hi ha intervenció per part de la comissió?

Entraríem, doncs, al torn d'intervenció per part dels grups?

Per part dels consellers no adscrits hi hauria alguna intervenció?

Per part dels grups parlamentaris? El Sr. Enric Tarrado, president del CDA + Segle XXI?

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Amb la Proposició de llei del cadastre, presentada a tràmit parlamentari pels comuns, es vol donar resposta a la necessitat d'elaborar una normativa estatal que emmarqui l'elaboració dels diferents cadastres parroquials. En aquest sentit, volem esmentar que la Constitució i la Llei qualificada de competències dels comuns estableixen que l'elaboració del cadastre és una competència comunal que ha d'exercitar-se de forma coordinada amb l'activitat registral de l'estat.

Per tant, és necessària l'elaboració d'una norma amb rang de llei que fixi unes pautes per tal d'assegurar certa homogeneïtat i coordinació entre tots els cadastres parroquials, respectant sempre les competències que els comuns tenen atribuïdes en aquest àmbit.

A més, volem avui remarcar, com ja ho vam fer en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei, que la disposició transitòria tercera de la Llei de les finances comunals estableix un mandat dirigit als comuns en el sentit d'elaborar un cadastre de la propietat immobiliària nacional per tal de valorar i identificar les propietats immobiliàries.

Amb la Llei del cadastre que avui adoptarem, els comuns disposaran d'un marc jurídic definit a l'hora d'elaborar i actualitzar els seus cadastres, és a dir, aquells registres administratius en els que s'han d'inscriure els immobles d'una parròquia determinada per tal de poder descriure i inventariar les seves característiques físiques, jurídiques i econòmiques.

En definitiva, amb l'aprovació de la llei que ara examinem, i que ha estat millorada en la comissió legislativa a partir de les esmenes presentades, es disposarà d'un instrument que aportarà fiabilitat a l'activitat de l'administració i seguretat jurídica als ciutadans.

Pel que s'ha exposat, el nostre vot és favorable a l'aprovació de la Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Hi ha intervencions per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata? Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 8 d'abril, en el marc de la presa en consideració de la Proposició de Llei del cadastre presentada pels set comuns, ja vàrem manifestar l'absoluta necessitat d'una llei que regulés aquesta eina fonamental, al servei de l'Administració i dels ciutadans, pel millor coneixement de la realitat immobiliària del país en tot moment.

Ara bé, també vam manifestar, que calia preveure una estructura més homogènia que la proposada.

Tot i respectant la competència dels comuns, pel que fa a l'elaboració i gestió del cadastre, vam presentar una sèrie d'esmenes encaminades a donar uniformitat al cadastre de cada parròquia, ja que la nostra concepció és la d'un cadastre i no set.

Un cadastre, amb set seccions, i amb el mateix grau d'exigència i d'aplicació a tot el territori nacional, és a dir: igual per als set comuns.

El text que avui se sotmet a votació comporta que a cada parròquia puguin aplicar-se de forma diferent qüestions que, al nostre entendre, haurien de ser regulades per una única norma, com són: les declaracions i les sol·licituds d'inscripció i de modificació de les dades dels béns immobles; l'obertura i tramitació d'expedients d'ofici per a la incorporació i modificació de dades; els criteris i factors de valoració per determinar el valor cadastral; la referència cadastral, amb una estructura homogènia per a totes les parròquies; la forma i els documents mitjançant els quals es fa efectiva la comunicació i difusió de la informació del cadastre, i la determinació de les escales d'aixecament parcel·lari i de representacions gràfiques.

Així doncs, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata entén que amb aquest text no es garanteix la necessària uniformitat que hauria de tenir el cadastre en totes les parròquies, pel contrari, es posa en perill la homogeneïtat tècnica d'aquest atorgant als comuns l'opció de fragmentació.

Per tot l'exposat, el nostre vot serà l'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Blasi.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Eva García teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a la consideració d'aquesta Cambra la Proposició de Llei del cadastre presentada pels comuns.

Com ja va quedar palès el dia 8 d'abril, en la presa en consideració, el Grup Parlamentari Liberal creu necessària l'aprovació d'aquesta Llei per dotar els comuns d'una eina que els permeti complir amb l'obligació establerta per la Llei de finances comunals del 2003, que els hi dona un termini de deu anys per elaborar el cadastre de la propietat immobiliària nacional mitjançant uns criteris unificats i de manera coordinada amb l'activitat registral de l'estat.

Per tal que la Llei fos el millor possible, tant pels comuns com per la ciutadania, hem analitzat acuradament en comissió totes les esmenes presentades pels altres grups parlamentaris i, finalment, s'han introduït al text les següents modificacions significatives: en el cas de cotitularitat d'una propietat serà suficient el consentiment específic d'un dels cotitulars i, d'aquesta manera, facilitarem l'accés al registre a les persones que tenen una causa legítima; hem ampliat l'accés a les dades protegides sense el consentiment del titular mitjançant les condicions que estableixin els comuns sempre que sigui per la identificació de les finques i dels terrenys continguts, situats dins de la mateixa unitat d'actuació; hem refermat també la competència estatal per coordinar mitjançant una nova disposició addicional que l'estat pot crear una base de dades o inventari a escala nacional que incorpori i refongui les dades dels diversos cadastres parroquials sense perjudici de les competències comunals.

Aquestes modificacions, al nostre entendre, milloren la Llei, la clarifiquen i beneficien a l'administrat.

Per tot l'exposat el Grup Parlamentari Liberal votarà favorablement aquesta Proposició de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. García.

El Govern desitja intervenir?

Hi hauria alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció procediríem a la votació.

Sr. secretari general si sou tan amable?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
M. I. Sra. Mariona González Reolit : M'abstinc
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : M'abstinc
M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí
M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc
M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc
M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. Robert Call, secretari de torn, si sou tan amable de tornar a fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

18 sí i 9 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro aprovada la Proposició de llei.

Continuaríem amb l'ordre del dia previst per a aquesta sessió ordinària, amb el punt número 7 i últim.

7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar la reducció tarifària dels**usuaris del Túnel d'Envalira que resideixen o treballen al Pas de la Casa.**

L'informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat en el Butlletí número 74/2008 del 3 de desembre.

Exposa l'informe la Sra. Eva García Pastor, nomenada ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 28 d'octubre, la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, em va nomenar ponent del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar la reducció tarifària dels usuaris del Túnel d'Envalira que resideixen o treballen al Pas de la Casa, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme en el decurs de la reunió celebrada el passat dia 1 de desembre ha analitzat el Projecte de llei.

Al Projecte de llei s'hi ha presentat una única esmena per part del Grup Parlamentari Liberal, que ha estat aprovada per majoria.

Del resultat de la votació de l'esmena se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Eva García per la lectura.

Entraríem, doncs, al torn d'intervencions.

Pels no adscrits?

Pels grups parlamentaris? Sra. Lurdes Font per CDA + Segle XXI.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers de CDA + Segle XXI en la sessió del Consell General del 22 de novembre del 2007 ja vam expressar el nostre acord en tractar de millorar les condicions tarifàries relatives a l'ús del túnel d'Envalira per a la gent que viu i treballa al Pas de la Casa, ja que per a les persones que s'han de desplaçar cada dia pel referit túnel, el cost del peatge és força important.

Cal també tenir en compte que durant l'hivern l'ús del túnel és, durant molts dies i degut a les condicions meteorològiques, gairebé obligat.

En compliment de l'Acord del 22 de novembre del 2007 el Govern ha optat per assajar una subvenció experimental per quinze mesos que es tradueix en la reducció del 50% de la tarifa vigent per a tots els residents o treballadors del Pas de la Casa que siguin usuaris del túnel.

Per a poder dur a terme aquesta rebaixa, el Govern ha de fer front a una subvenció que lògicament no estava prevista pressupostàriament. Per tant, sembla coherent que el Govern presenti ara aquest crèdit extraordinari per a poder fer efectiu el mandat del Consell General.

Així, doncs, el nostre vot és favorable al mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Continuaríem amb les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, la Sra. Maria Pilar Riba té la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Fa més d'un any, el Consell General en la sessió ordinària celebrada el 22 de novembre del 2007, va adoptar una proposta d'acord presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata per instar el Govern a negociar amb la concessionària del túnel d'Envalira unes condicions tarifàries especials pels habitants del Pas de la Casa i per a les persones que hi tenen el seu lloc de treball.

Si el Govern liberal de la passada legislatura, a l'hora de firmar el contracte amb la societat concessionària per una durada de cinquanta anys, hagués tingut present els habitants del Pas de la Casa i les persones que hi tenen el seu lloc de treball i els hi hagués tornat la gratuïtat, el Govern s'hagués estalviat ara aquest tràmit.

Tal com va manifestar el ministre d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient en la sessió del Consell General del passat mes de maig, contestant a una pregunta formulada per mi mateixa, les negociacions han estat llargues i laborioses. Naturalment, no podia ser altrament vistes les circumstàncies.

Em satisfà, però, veure que s'ha pogut obtenir una reducció del 50% de la tarifa del peatge per a totes

aquestes persones, i espero que aquest sigui el primer pas per arribar un dia a la gratuïtat que es mereixen i posar fi a la situació de greuge que pateixen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Eva García teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

El 22 de novembre del 2007, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar a aquesta Cambra una proposta d'acord instant el Govern a negociar amb la concessionària del túnel d'Envalira unes condicions tarifàries especials pels habitants del Pas de la Casa i per a les persones que hi tenen el seu lloc de treball que va ser acceptada per assentiment.

La companya Maria Pilar Riba ens va fer palès del malestar dels veïns del Pas de la Casa que se senten discriminats respecte de la resta d'habitants del país, que poden gaudir de túnels alternatius a la carretera general de manera gratuïta.

A més, ens va manifestar que l'aïllament d'aquesta població havia augmentat des de la construcció del túnel, ja que des de llavors, obrir el port hauria deixat de ser una prioritat.

El Govern, i complint el mandat del Consell General, ens va presentar el passat setembre un Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar la reducció tarifària al 50% de l'import després d'haver valorat totes les opcions possibles.

Aquesta reducció tarifària haurà de beneficiar a tots els residents i treballadors del Pas de la Casa que utilitzin aquesta infraestructura.

Des del Grup Parlamentari Liberal, amb la voluntat de reduir l'aïllament d'aquesta població, es va proposar una esmena per encabir dins dels beneficiaris d'aquesta reducció tarifària a les empreses de transport de línia regular fins al Pas de la Casa perquè donin un millor servei a aquests habitants i a les empreses de mercaderia que tinguin la radicació comercial al Pas de la Casa, ampliació que creiem que no ha de representar un increment significatiu de l'import del crèdit extraordinari que avui examinem.

Conscients de la necessitat real dels habitants del Pas de la Casa, el Grup Parlamentari Liberal votarà favorablement a aquest Projecte de llei de crèdit extraordinari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. García per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir? Sr. ministre d'Ordenament teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Només un petit comentari per compartir amb tot el Consell General: la satisfacció que es pugui arribar a aquesta reducció de les tarifes gràcies al crèdit extraordinari que, suposo que es votarà favorablement, i en nom del Govern només manifestar que el Govern està preparat per respondre adequadament i aplicar la reducció prevista immediatament després que la Llei sigui publicada i entri en vigor en el Butlletí Oficial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció i a la vista de les mateixes proposaria, doncs, l'aprovació del text per assentiment?

Doncs, queda aprovat el text.

Sense cap més punt a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 18.00h.)